

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

roc. 2. v. 11. immarcessibilis corona gloriæ ,
1. Petr. 5. v. 4. certissime exantlato certami-
ne, sequetur.

De Tertio.

SEquitur *Cautela*, quæ tribus absolvitur
Regulis, quarum

1. *Crucem patienter tolera.* Omnes enim
qui pie vivere volunt in Christo Jesu, per-
secutionem patientur, 2. Tim. 3. v. 12. Et
veluti Iscariotæ, cum mare rubrum trans-
gressi essent, non statim Palæstinam ingre-
diebantur: sed ante in deserto errabant. U-
bi famem & sitim sustinere, & cum trucu-
lenti hostibus decertare cogebantur, Exod. 15. & seqq. cap. Idem nobis accidit,
quando per mare rubrum baptismi transi-
vimus, ubi non statim in cœlestem Palæsti-
nam pertingimus, sed ante in eremo hujus
mundi multa adversa sustinere, & cum
Diabolo mundo & carne certare tenemur,
dum in requiem veniamus, & coronam ju-
stitiæ, quæ omnibus bonis athletis reposita
est, consequamur, 2. Tim. 4. v. 8.

Hic audimus Christum ad discipulos
loquentem: *κλαύετε καὶ θρηνήσετε.* Hoc
universale est prognosticum, quod in om-
nibus piis impletur: primam vocem emit-
timus plorantes, Sap. 7. v. 4. & licet quan-
doque Deus nobis risum faciat, Gen. 21. v.
6. attamen, rara hora brevis mora. Sumus
hic in valle lachrymarum, ubi pane la-
chrymarum cibamur, & sæpe lachrymis
copiose potamur, Psal. 80. v. 6. Optimum
ergo est, ut idem patienter feramus, juxta
illud Sir. 2. v. 1. 5.

In pluvia iter facienti, non mirum videri
debet, si humescat. Sic vita nostra peregrina-

natio est, Gen. 27. v. 9. ideo non semper
Solis amabili vultu frui possumus, sed
quandoque imbres & nimbos sustinere
cogimur. Sicut vero viator hæc spe ali-
tur, eum, qui se humectavit, vicissim se sic-
caturum: Sic & nos cogitemus, eum
qui nobis onus imposuit, nos quoque rur-
sus exoneraturum esse, Pl. 68. v. 20. Tob. 3.
vers. 22.

In bello militantibus, non ægre referen-
dum, si à globulis & sagittis undiquaque
impetantur: Vita nostra nihil aliud, quam
militia est, ubi cum Diabolo, mundo &
carne nobis pugnandum, qui certatim sa-
gittas suas in nos detorquent, ut recte cum
Paulo dicamus: intus pavores, foris pug-
næ, 2. Cor. 7. v. 5. Id nos non perturbet, sed
excipiamus sagittas illas in patientia, &
scuto fidei eas exstinguamus, quo omni-
bus perfectis palmam obtineamus, Eph. 6.
vers. 13.

Qui Christi discipulus & Regni socius
esse cupit, colorem ejus non averfari, sed
stigmata ejus in corpore suo portare de-
bet, Gal. 6. vers. 16. & tandem corpori
claritatis ejus configurabitur, Philip. 3.
vers. ult.

Id omnes Sancti ab exordio mundi ex-
perti sunt, nemo exemptus fuit, ideo facile
ratiocinari possumus, quod non melio-
res simus, quam patres nostri, 1. Reg. 15. v. 5.
& propterea demensum nostrum etiam
habitura, Act. 9. v. 16.

- - Sic iter ad astra.

Nam fidelis sermo: si commortui fue-
rimus, & convivemus, &c. 2. Tim. 2.
v. 11. 12.

II. *Verba Christi pondera.* Exemplo sint
Apo-

Apostoli, qui verba Christi studiose ponderant: Aliqui totum sermonem examinant, aliqui verò in verbo modicum momentum versari putant, tandem post assiduam trutinacionem rudicatem suam profitentur, dicentes: Nescimus, quid loquitur. Interim diligentia probanda est, quod concionem Christi auscultaverint, & de vero sensu percipiendo laboraverint.

Quando Israelitæ Deo sacrificium offerre volebant, de pecoribus, quæ ruminabant, & divisam ungulam habebant, fieri id oportuit, cætera sacrificare iis integrum non fuit, Levit. 11. v. 3. seqq.

Nos Christiani omnes spirituales Israelitæ sumus, & quando ex debito nostro agere volumus, quotidie Deo sacrificia spiritualia offerre tenemur; quæ quidem diversa sunt, sicut in V. Test. diversa erant.

1. *Holocausta*: ut ignem amoris erga Deum & proximum in arâ cordis nostri semper alamus, ne unquam ille extinguatur. Fides enim per caritatem efficax est, Gal. 5. v. 6. ubi igitur caritas deficit, fides ipsa deficit: ubi verò fides non est, non poterimus Deo placere, Hebr. 11. v. 6.

2. *Odorifera*: ut thus orationis manè & vesperti Deo in odorem suavitatis adoleamus, id quod ipse mandavit: Invoca me in die tribulationis, Psal. 50. v. 15.

3. *Retributoria*. Coronat enim nos quasi scuto bonitatis suæ, Psal. 5. v. 13. ideo æquum est ut id agnoscamus, & ad declarandum gratum nostrum animum, ipsi reddamus vitulos laborum nostrorum, Os. 14. v. 3. id placebit ei super juvencum, cor-

nua producentem & ungulas, Psal. 69. v. 33. Ps. 50. v. 23.

4. *Levanda*. Ut de substantiâ nostrâ cum pauperâ illâ vidua, quicquam in Gazophylacium mittamus, Luc. 21. v. 2. & pauperibus distribuamus. Talibus enim hostiis placetur Deo, Hebr. 13. v. 16.

5. *Hostia integra*. Ut juxta admonitionem Apostoli exhibeamus corpora nostra hostiam viventem, sanctam, Deo placentem, Rom. 12. v. 2. hoc fiet, si de pecoribus mundis sacrificia nostra exhibeamus, ita ut abiciamus omnem immunditiam, & abundantiam malitiæ, Jac. 1. v. 21. & 26.

Israelitæ de pecoribus ruminantibus, & divisam ungulam habentibus Deo sacrificare tenebantur. Sic & Christiani veri divisam ungulam habeant, h. e. bonum de malo, lucem de tenebris, & mendacium de veritate discernere discant, probent Spiritus si ex Deo sint, 1. Joh. 4. v. 1. sciant, quomodo unicuique responderi oporteat, Col. 4. 62. spiritualibus spiritualia comparant, 1. Cor. 2. v. 13.

Deindè quoque abundantius observent ea, quæ audiverunt, ne fortè verbum præterfluat, Hebr. 2. 1. Auditor verbi similis debet esse animalibus, quæ ab hoc, quia ruminant, pura esse dicuntur, ut non sit piger de his cogitare, quæ in alto corde accipit, ait Augustinus. Beati, qui verbum Dei audiunt, & custodiunt, Luc. 11. v. 28.

Quod si factum fuerit, non sine fructu verbum erit, juxta illud Esa. 55. v. 10.

III. *Æterna gaudia desiderata*. Eò respicit Christus dicens discipulis suis: Vos conturbabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium,

Id & nos si afflictio ingruat, observemus oportet. Quemadmodum enim eum, qui cœcutit, oculos suos avertere oportet ab eo, quod ipsi nociferum est, & colore viridi se oblectare convenit: Ita etiam non dolores, sed cum Moseremuneracionem adspiciamus, Hebr. 11. v. 26. reminiscentes, quod momentanea levitas tribulationis nostræ, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operetur in nobis, 2. Cor. 4. v. 17.

In hâc vita multilætitiam simulant, qui tamen sub corde dolorem premunt, quod Mardochai in gloria suâ fecisse, probabile est, Esth. 6. v. 11.

Ita gaudium in vita æterna non erit, sed ex corde proficietur, in cor reflectetur, & in omnia membra se diffundet. Itcirco Christus hîc ait: Gaudebit cor vestrum: aut, ut alibi Scriptura loquitur: Anima vestra delectabitur in pinguedine, Esa. 55. v. 2. Cor vestrum, & caro vestra exultabit ad Deum vivum, Psal. 83. v. 3.

Cordis gaudium superat omne gaudium: sicut etiam cordis dolor superat omnem dolorem. Cor enim, quod novit amaritudinem animæ suæ, non delectabitur in extraneo gaudio, Prov. 14. v. 10. Jam verò in vitâ æterna complebuntur dies lætus nostri, Esa. 60. & verum cordis gaudium inchoabitur, ubi oculi jucundo SS. Trinitatis adspectu, aures concentu Angelorum, labia colloquio Electorum exhilarabuntur, ibi in nomine ejus exultabimus tota die, Psal. 89. v. 13.

In hac vitâ, juxtâ Poetam:

- - - Miscentur tristia lætis.

Sæpè convivia fiunt homicidia, vide 2. Sam. 13. v. 28. & nuptiæ tristitiæ, 1. Macc. 9. v. 37. seqq. Quin adhuc hodiè malitia horæ oblivionem facit luxuriæ magnæ, Sir. 11. v. 29. Verum in vita æternâ omnis lætus noster in gaudium vertetur, ut non moveamur vehementer, Psal. 62. v. 3. Non audietur ultrâ violentia, Esa. 60. v. 18: non videbimus malum, sed sedebimus in habitatione pacis, & in tabernaculis fiduciæ, & in requiesecuritatibus, Esa. 32. v. 18.

In hâc vita nullum gaudium stabile est, idcirco vult Paulus, ut qui mundo hoc utuntur, sint, tanquam non utantur. Præterit enim figura hujus mundi, 1. Corinth. 7. v. 31.

Sed gaudium vitæ æternæ non auferetur à nobis, erit enim ibi abundantia gaudiorum & delectationes in æternum, Psal. 16. v. ult.

Ed respicite, Dilecti, quando in hoc mundo miseris subjecti estis, tanquam avicula solitaria in tecto, Psal. 102. v. 8. omnium peripsema, 1. Corinth. 4. v. 13. Misera, tempestate convulsa, absque omni consolatione, Esa. 54. v. 11. Este bono animo, tempus refrigerii non procul abest, Act. 3. v. 20. ibi, qui in lacrymis seminarunt, cum jubilatione metent, Psal. 126. v. 5.

Hinc Ecclesia:

At multa vos post tristia,

Æterna agetis gaudia,

Hoc unice spectandum:

Non ullus est mortalium,

Qui ponderabit præmium

Vobis quod expectandum.

Amen.

DOMI.